

Στα χρόνια του Χρήστου Λαμπράκη Επιτέλους. Την αμήχανη σιγή που ακολούθησε

Media: ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ Page: 76 Published at: 24-09-2023
Author: Surface: 370.77 cm² Circulation: 32170
Subjects:

ΓΝΩΜΗ

Στα χρόνια του Χρήστου Λαμπράκη

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΡΙΝΟΥ
jmarinos@tovima.gr

Επιτέλους. Την αμήχανη σιγή που ακολούθησε τον θάνατο του Χρήστου Λαμπράκη τερματίζει ξαφνικά και εντυπωσιακά η δημοσιογράφος Ελευθερία Κόλλια με τον 763 σελίδων ογκώδη τόμο με τίτλο «Στα χρόνια του Χρήστου Λαμπράκη» (εκδόσεις Πατάκη). Εχοντας πάρει συνεντεύξεις από μέλη της οικογένειάς και κορυφαία αλλά όχι μόνο στελέχη του Δημοσιογραφικού Οργανισμού Λαμπράκη, από τεχνικούς και φίλους του Λαμπράκη επέλεξε έναν ιδιότυπο τύπο γραφής. Με εισαγωγικό σημείωμά της σε κάθε επιμέρους θέμα παραθέτει εν συνεχεία αυτούσια τη μαρτυρική κατάθεση του συνεντευξιζόμενου. Κεντρικό θέμα η γέννηση και εξέλιξη των κυριότερων εντύπων του Συγκροτήματος, όπως το αποκαλούσαν, και ο ρόλος που διαδραμάτισαν καθ' όλη την πορεία του Οργανισμού, όπως τον παρέλαβε ο Χρήστος Λαμπράκης από τον πατέρα του έως τον θάνατό του (2009), τη χρεοκοπία του ΔΟΛ και τη διάσωση των δύο κυριότερων εφημερίδων, του κυριακάτικου «Βήματος» και των καθημερινών «Νέων» από το διάδοχο εκδοτικό σχήμα ΑΛΤΕΡ ΕΓΚΟ με κύριο μέτοχο τον εφοπλιστή κ. Βαγγέλη Μαρινάκη. Με τον ιδιότυπο αυτόν τύπο συγγραφής, μοναδικό εξ όσων γνωρίζω, η κυρία Κόλλια αξιοποιεί το ογκώδες υλικό που έχει συγκεντρώσει για να σκιαγραφήσει την πολυσύνθετη προσωπικότητα του εκδότη Χρήστου Λαμπράκη και των κυριότερων συνεργατών του, και κυρίως του Λέοντος Καραπαναγιώτη, που διέπρεψε ως διευθυντής των «Νέων», μέχρι του Σταύρου Ψυχάρη, στον οποίο βαθμιαία παρέδωσε ο Λαμπράκης τον ΔΟΛ, για να καταλήξει ο τελευταίος έπειτα από περίοδο δόξης και επιδόσεων σε προβληματική και ουσιαστικά χρεοκοπημένη επιχείρηση, την οποία διέσωσε τελικά ο κ. Βαγγέλης Μαρινάκης. Ιδιαίτερη έμφραση δίδεται στο δισυπόστατο της προσωπικότητας και δραστηριότητας του Λαμπράκη ως εκδότη και ταυτόχρονα δημιουργού του Μεγάλου Μουσικής Αθηνών, το οποίο μόχθησε να φέρει εις πέρας επιβαρύνοντας τελικά θανάσιμα την υγεία του. Εύστοχα σκιαγραφείται ο απόμακρος και δυσπρόσιτος ακόμα και στους συντάκτες του εκδότη και ταυτόχρονα ο συνεχούς αυτοπροβολής ως πρόεδρος του Μεγάλου Μουσικής προκειμένου να στηρίξει και να διαδώσει τη μουσική του προσφορά. Πολυάριθμες σελίδες διατίθενται για την περιγραφή των επιδόσεων του Σταύρου Ψυχάρη ως διευθυντή του «Βήματος», αλλά και των ατυχών χειρισμών του στην προσπάθεια διάσωσης του ΔΟΛ από τη χρεοκοπία. Αντίθετα, εξαιρετικά είναι ο ρόλος του Λέοντος Καραπαναγιώτη ως διευθυντή των «Νέων» και στενότερου φίλου του Χρήστου Λαμπράκη. Πολυσελίδες είναι οι αναφορές στο περιοδικό «Ταχυδρόμος», που γνώρισε περιόδους δόξας χάρη στο λαμπρό συντακτικό του προσωπικό και τους χαρισματικούς διευθυντές του, ανάμεσα στους οποίους διέπρεψαν η αδελφή του Χρήστου, Λένα, και ο σύζυγός της Γιώργος Σαββίδης. Ελάχιστες είναι οι αναφορές στο εξίσου δυναμικό περιοδικό «Οικονομικός Ταχυδρόμος», το οποίο συνεχίζεται ως εξαιρετική ιστοσελίδα. Είναι γεγονός αξιοσημείωτο ότι τον θάνατο του Λαμπράκη ακολούθησε περίεργη και αμήχανη σιγή για την προσωπικότητα και το έργο του και αν δεν είχε δοθεί το όνομά του στη μεγάλη αίθουσα συναυλιών του Μεγάλου Μουσικής θα έτεινε να ξεχαστεί το όνομά του και το έργο του. Η Ελευθερία Κόλλια με ιδιαίτερο μόχθο και ευσυνειδησία αποτόλμησε να αναφερθεί με σεβασμό και στον Χρήστο Λαμπράκη και στην εκδοτική του προσπάθεια έως τον επώδυνο τερματισμό της.